

Dolarak Kralja Aleksandra u Medak 1932. god.

Poslušajte moji Vitešovi
Slavenskoga roda Sokolovi
Da čujete gugle i guslara
Koji gugle a metrači para
Pokliknula madgorkinja Vila
Svelebita visokih plamena
Vila kliče a plamena ječi
I ovake progovara neči
Od kad sam se ja Vila marvala
Na vrhove Velebita pala
Svuda gledam bacam svoje oko
Na plamene i poje sinoko
Još ja lepše nevidi parade
Neg u Medku što bijasē sode
Ja sam Vila napravila krila
Pred Općinu Medačku se ovila
Daja vidim što mo-tamo biše
Štomo tamo na tabuli piše
Tu Kraljevo zapisamo ime
Cela zemlja pomisise njime
Kralj je vitez junačkoga soja
Pravi bonac slavnokoga boja
Sve po moći, ipo belu danu
Poneći se po Hajmakčalamu
Bog mu dade i sreća od Boga
Te porabi dušmanima svoga
Svoju lepo proširi državu
I radovi na balkanu slavu
Injim bijahu mnogi hrabri borci
Sve licami mladi dobro volji
Injim je bio Novković Grujica
I sa njime Čubrilo Vuica

Grma-Brada pala do pojasa
 Ti Medački mladi općinari
 I pred njima čarić Božo stari
 Već trideset godina i više
 Kako Božo u Opštini piše
 Vrlo mudra i pametna glava
 Dobro pozna sva Općinska prava
 Sve po redu i zakonu radi
 Nemožese sameriti Vladi
 Baš parade ne bijaše take
 Učitelji dovedoše djake
 Božeg mi je porodila majka
 Što Počuču učitelja Marka
 Dobro uči svoje male djake
 A još bolje uči i seljake
 Kad majriše sveta se makupi
 A iz Vrepeca jedna-četa nupi
 To su bili mladi šokolasi
 I pred njima čika Peja jaši
 Na Doratu, a na gorskoj Vili
 Čav mu čilim u srmi i svili
 Nikom mrsko pogledati nije
 Lanjim barjak šokoloki se vije
 Barjak im je od najlepše ovile
 A nosiga Bogdanović Mile
 Svaki vesbu šokolasku zmade
 A vešbati Naramčiću Vlade
 A kakav je Naramčiću Vlade
 Njega brate cela Lika zmade
 Bela-Lica crni mausmica
 Kao stoje Vojvoda Kaica
 Tu Vrepcama još bijaše dosta
 Čurčić Marko kod kuće ne osta
 Već u desnu ruku Barjak prima

Zaga moli pred Vnecamma svima
 Daje njemu sada živa Majka
 Pada vidi ovoga sina Marka
 Kako njemu svilem-barjak plasi
 Na prsima odlika mu visi
 Njega vidiš u ovakome zboru
 A uvek je opreman u govoru
 Skupiše mnogi konjemici
 Sve delije najbođe u Lici
 A Mogorić me osta po stragi
 A utome i njega se mami
 Naj više je dao konjemika
 Ispred svih je Radaković Nika
 Sa Počitelja Uvelca Dmitrića
 Tom jaši pomamma Vramčića
 On ga jaši i na njega pazi
 Daga dobar Vramac ne pogasi
 Konjamike pogledati dika
 Te odoše do Bilaj-Pribnika
 Pred prvim jaši junački delija
 Po imenu Čubrilo Gordžija
 Mlad je junak čestite rodbine
 Polagajnik je Medačke Opštine
 Pomosi se kao junak pravi
 Sa kapijom Crvenom na glavi
 Tu junaci na belome danu
 Ustaviše na jedne poljanu
 Tu Gordžija društvo uotario
 Ovako je njima govorio
 Konje braco postavte kraj-puta
 Može biti samo par minuta
 Ti junače Njegovane Stepo
 Kralja treba podnaviti lepo
 Ti obrni bederiju-oru

II
It invadi pozlaćemu Uru
Pa pogledaj kolikoje sati
Olemoli jošte dugo stati
Konjenici na konjima sede
I pomalo međuse besede
Al Gordžija govoriti staše
I zapoved novu im izdaše
Konje bracio postavte kraj puta
Može biti samo par minuta
Kada prvo Auto nam dođe
Nika mirno pored maske prođe
Jer u njemu neće Kralja biti
U drugome Kralj će se voziti
Dobro par te daga pozdravimo
I pored njime veselo jašimo
Što su rekli tako je i bilo
Kralj dolazi ovakome je milo
Kad su lepu pozdrav Kralju dali
I pored njime dobre konje jali
Auto su došla do Opštine
Gde ih čeka hiljada svetine
Tu Kraljevo baš Auto stiže
Kralj iz njega slobodno iziđe
It da vidiš Jovo Kačelnika
Još ga boljeg neporodi Lika
Jovo nikad Kukavica nije
Jer u njemu Srpsko-sunce bije
Om veselo pred Kralja iskoci
Pozdravi ga u jumacke Oci
Pozdravi ga u ime Opštine
I oslale velike skupštine
Kralj veselo sve pozdrave prima
Odobrova nedom njima svima
Doš mu Jovo govoriti staše

Al vremena zato ne bijas
Jer Kralj ima daleko puta
Ovde stoji samo par minuta
Tuje bilo i dasta žandara
Videasam i Hamu Ribara
Ja oeb ovuko žandarско-odelo
A sefačko obuko ma celo
Kad obuče rukò od sefaka
Od njeg nema lepšega dečaka
Polago mojej kojaga nadila
Iderojei koja ga dobila
Službu svoju nedovito služi
Ja ološom nikad sene druží
Kralj odlazi usred bela dama
Solom vodi svetloga Bama
Po imenu Petrović Ivana
Tese pesme ne malazi više
Kraj svjećemu pomalo dolazi
Jer mi veli posestrime Vila
Dabi pesma od već duga bila.

Ovu pesmu pjevao 1932 god.
Peja Mandarić.
Selo-Vrebač. Lika.